

ACC. N:R M. 16715:1-81.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Skåne Upptecknare: Ellida Ohlsson, Skurup
Härad: Vimmerby Berättare: " " "
Socken: Skurup m. fl. Berättarens yrke: lantbr. hustru
Uppteckningsår: 1967 Född år 1889 i Skurup

Tröddare, sömmerskor och konfektion. s. 1-81.

LUF 131

Skriv endast på denna sida.

Bif. uppteckn.

M. 16715.

Från Maj d 3/3 1967

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

Till Folklivsarbetet Lund!

Jag sänder här var på fröglighet om skreddare i smussen
• Så för jag hoppas att man kan tycka min text om barn blir allt bättre.
Det gäller ju här utveckling av gubben & inte vad de älskar. Om så
snart hade såkert ett besök här hos oss somat sig, dels har vi den
gamla lundgrans sticket jag nämner från 1852 dels en del från
1860-talet & fram i tiden & också några av smussen under den tiden
• Det är ju där i minna som flera gånger nämna för Tjöring från kom-
municera tid, samt den invärdiga och otillräckliga Osson, ett guppert från
Falkenbergsholms hantverks hus 1891 med cleverna & lundsmånen i den tidens
moderna kläder. Klädsningarna. Eden förbunden. Elsie Osson.

Står på frågelista nr 131

Skräddare, sömmerska och konfektör.

Mina egna minnen beträffande skräddare o sömmerska
går tillbaka till 1890 fast men jag har hört mina närmaste
berätta där om från tiden om en längre tillbaka o har också i
min äga en så broggersundskäkt som brukas av min svärmors
fader vid hans födelse 1851 eller 52, en klädesdräkt, tröja med
silversnappar, väst som haft lökknäcke, byxor med bra klipp: snick
allt frukat med gult hemvärt linne i sytt med fin kemspun-
nen sytid. Vackrigast bland det enkla tröjan från där kan bröde
kumma i ett hem i Gäddbo, var på den tiden bodade min
Ullge Nilsson var så klädmästare att han offrade ett helt års
hjälp för att bli så fin till bröllop.

Amulerande skräddare.

Denne dräkt är naturligtvis sydd i hemmet hos hans frälska
att tro om det skulle övertyga vid ett giftermål. Klädesbörjet
hade varit i skolan om var den stod dit man kunde o gjorda min-
affärer i de och så bröde också på gäddan tillerj så sent som 1868

LUF 131

10/3-67

Det var ju då i hemmet man hade allt som hörde till under-
arbetet att tillgå. Att det fanns kläder i det grova linnets inte
passade ihop tänkte man inte på, utan blev det ju fint om
både bennadst och armband för mer än 110 år sedan bland hans
jämbäpar. Detta plagg utgår ju ett tydligt bevis på hur det
var när det var som finast bland vad man nästan kan kalla
fattigt folk. Duster att kläda sig för kan nog finnas i alla
tider. Om man var det ju vad man som den tidens skräddare som
ambulerade mellan hus och gårdar hade ett handskar med i så
för vardagens sommarbyxor det grova skäriga skärfalls tyg,
som de gamla hade i sorglig ämning och det som noga
i stuskade i trätten skadade deras lår på blodström men
de gick medbjälarna i rothger i frie lår vid stötlarna. På nyfödda
det ja också byxor av samskat skinn som också till in
över mitten av 1800-talet frackar, knäbyxor och långstrumpor, etc.
Till skräddare införande ställ den ryttid som kunnat klä gä-
dernas skickligaste minniska man av finaste lin som
man att tillgå, något av en konst var det att minna ryttid

Så nu fanns det vridlare som tog omkring i rydd i
kammare för mer också längs rumen, ja, i mitt rum ett
småbänksrum med för den enda manlige medlem så sent
som 1910. Men här påstod jag vid den vridlaren man varit sig
vid i var till på min så det var det här oss, det hade varit den
samma redan slutet av 1880 talet, men då endast i sådana rum
öfverallt utfröde de då arbetet i sina egna verkstäder. Men
såväl jätn tyget till färdig bostymmer i vardagsplagg även de
som var tillplagg av tyg den jätn såväl av gammal jätn spinn
nått i så till det beakta hufvudsaken till påstod i verket till vardags
Det var endast till den västra bostymmer tyget tillpläs i så till
yttygplaggen i med ledning av de plagg jag så väl minns
hur jag ganska exakt angä Tidenas när vridlaren ^{Persson} ~~Jepp~~
skolier med sina gesäller gånge varit här. J. P. skolin skole
har ett namn, han var kalle Per Jeppsson. Det var på den
Tiden 1885-90 tillstod varligt att en ystas man då inner det blev
sed att de färdens öfvermannen var till att man också införde
färdiga bostymmer i färdens förnamn melior till ystet i färdens

När man ville som skolan tog ett eget s.k. gesällmann i stället
för fridens efternamn. Så blev det som var utlärd mycket
H. L. Bug höist - Hans Larsson Bug höist, fridens hette Lars skolan
som. Men nu gäcker det ju skolan och hans arbete i mitt förhållande.
Den första gången måste ha varit i slutet av 1880 talet, när i för
gifta mig 1885 och den äldsta brösten jag minns var från denna
tid s.k. förbrukat varit gilla smärta till gräth och vett. (vackert
även som vett). Nästa gång har varit i början av 1890 talet
då jag minns en gyllerfull melodisk bröst, till exempel lyhörd
i beredning vilken kanske var utledning. Till ett det kanske varit
mig 1896 blev ett nytt besök då en blödes beredd mycket vackert
och vällydande bröst i blå färg kom till. En som mer överrask
och en vinteröverrask av högt tyg kom också till vid dessa besök
efter blev något av de allra bästa även på 1890 talet då den
nista brösten som man sjöls både gyllerfullt och i det var
i insteg till blev rydd, vällydande, beredning, (mer ganska
slumpad) melodisk i gräth, brunt och blött. En kapp av högt
dubbelvärd tyg kom kanske också till vid denna tid kanske

måga minare i skeddade och ständan om och var var det ett
endi klagg för och nytt på detta sätt. Fösta yngre skolan var
i mitt hem var 1910 då det endast var helt undantagsvis en
skräddare. Jag ut blev var det mig för gammal venskaps skola
i för det alltid varit så. Då hade skolan min egen rummet som geslän
i då myddes från andra svarta linjerna kostym och med långa
skirt om mitt var då. Den gamla var mig från 1880 till. Dess-
utom myddes en kostym av billigt fint tyg, och ett halglätt tyg som
jag var med skivstång i vapen i linjerna med i stort. Blev
det första det skulle varit en fin-kostym men blev förstört, be-
ringar bympt i plögligt ja helt misslyckat, vändiga bländar och
stampat vatten = bestrykt myddes både hel kostym och ett hofbyr
eller detta blev det rista för det skapades blev för i jukt i det
mista skänkländ den nye svarta hem kan aldrig att vara de
kan det sedan 1912.

Den skräddare skolan, kanske var det också en-ke med nam-
net, hade i sin ungdom vistats endel av sin lärtid. Skapenham
i det flyttade också hans rummet i det där den en ung medlem den

Andra alltjämt är brödet det. Det var allt vad man minns varit
så egen den ligger stillet att man kan knappast utmärken de
skreddare om man inte varit över i Rönnehamns midlar man
det var nymerligen angelögen om att tillskådas. Vålles
vara minsk i en minsk tillshållare hade högre än andra
i högre än den skreddare som rydde i det är nog något litet
är? Allt det brödet i Lindby Linnström söder om en riklig
ghesman i det mesta arbetet utspelas i hans hem som han
hade sina färdigheter som han tog orsaking till på 1890-talet
med gästier och gästgiveri. De kom till Tingad Tid, vilket den var
mellan dagarna var några timmar längre och de brödet längre
så man kunde arbeta längre tiden vid dagsljus. Det hade
de under tiden tillsammans med familjen, med logiet var det
stilla i något glich och hans folk kom på natten och sjölv alltid
man var det speciellt brödet om de var väntade på nästa ställe till
vids tid kunde gästerna förvaras och arbeta längre på kvällen
och så var i fullt arbete när mörkret kom följande morgon.
Jag minns när för hämtade gästerna och de minns tunga och svaga
munde

Deharna för prissättning o. d. i mäter med guld o. silver
som efter med vår inbestämda del därav, mäter med mätt-
stock, meller o. meller. I stuga hade ryms ett så mycket
att slag bröd med de brude klaffarna kunde rlas upp helt.
Deftarna inte något stundt i vår stuga som i brudeklarna
kunde se sig på med bords lögda bin som annars var sad
var de flesta, de ställe var stundt i vår stuga
här fick man anta stundt i vår stuga. Jag minns endast en gång
att se sig mätt på vårt bröd i det var när kan rydde på fäla
vårta bänjont det det var mycket som skulle ry i hand
likson när det gäller en flock. I g. maskiner ställdes bredvid
brödet fram för ett fönster i alla grejen placerades på bestämde
platser, och i det fönstret var det. Men uppvärmning av
de 8-10 kg tunga, juaregärmen hade man inte något bestän-
ken oss då vi hade stundt som länks till sig var det för
annars kunde det vara knipigt och det var skulle vara
mått o. värme jämn på samma värmebälla, det var det
ingen bänjont för i brudeklarna var som skulle vänta till

Till middag. Det är allt för färdig att här finns in en liten
historie som också var från att här och tyckte att man i huset
satt till maten för till, jag minns nu inte om det var äter eller
något annat man nämnde kanske olika, olika versioner av
historien, men när man kommer till det i prosjektet
och manar inte var man tyg kan en riktig dos av salt kan man
i boken, när så gesällen kom för att ta ut det gjorda kan li-
kelikt är när man kom in tänkte man, ja när de måkiga
för att maten är väldigt saltad så ska jag saltfrittligt i
dag. Ja, längre tror jag inte historien var, men väl saltad
var den nog.

Först skulle man så titta på det material som skulle arbeta
med och benutveckla man tyg, tyg till hela färdig och el. kunde man
och så i det, så det var endast rockfärdig, ännu färdig och tyg till
till i en tyggar, vrid och beläggning som skulle köpas i last-
handeln. Det därjula inte länge för en mat var tygna, tyg
utlagd i mörka efter min mat och meller och meller med sin
skäddarbiter ritat upp i med den stora skäddarsaker.

kläppt till plagg elen som fräckades till gaveln. Lärpojken
de vinst utar många och vad de kunde och göra, men Trachide
med luren förord att färdigast = äfsingen. När omallscap.
en det tråkling i enlagomardian råder för på län lingen lott
i så ett vara de andras passag och maskiner. Men jag var tefu
för honom i så fick han ta enst. de skuren mäter delade ut
när något mäte var som det skulle, mäter var sträng, det var
någ något som kunde ge his mät till i det pröfdes mäte mycket
vid arbets lundit. Men vid mätbrudet elen alla var samla de
var mäter mycket medelbarn, det var som Trä ett
skilde världar tyckte jag, men kanske mätte det var så
om arbetet skulle följa eltraktarna som mig jammis-jwet elen
när mätende mäte var insatt elen i så var det mig i elen
som kunde ge his till om mäte var så. Pörsjämät lades i elen
Plagg brudes ut elen tröddes på för pröfsning och tillbeton
som jammis elen för, elen som skulle mätte sig nimen full med
vatten, stötte sig på lampulig och fänd i ymte de med all
vin kraft ut ett met så det lade sig som en dumm mäter

plagget, tog så ut jännet, smide det med orker hand på
det som med smidssidan uppåt spottade på det, kände
på jännet om det var lagom, lilla o jurtigt utmanövrade på
den jurtiga stället, plagg delar om det som var ett par byxor
som skulle bytas, för de byttes på en tid, eller en byxor som
skulle bytas till. Skulle man slampa = slättång påssa om-
vända man påssade, denna skulle vridas ut ytterst högt
Då går jag ut på en egenhet hos skidorna de bred ut
sin trasa åt marken till som vi kallar grön, är det män-
ne så är i vår för det så?

På vänta det raskt fram plagg som slutmassor, bristade
örymdis o slutmassor, en eller två personer ar rock o
vart hade förtigits men några byxor, men kan jag inte
minna.

Ett litet minne från 1890 måste jag ta med; det gängen
övermåttade gesäller i lärobyrå hemma hos en av hemma
med mera arkte, nästa ställe i vänta mig. Om de aldrig oi
gärna ville träs de inte skolas på det de blivit ålagda.

ett gfrn mra en ngrt lttre stmming bls det givets i prj-
 her i hys kn i nra ierp. Jag hade bland mina dcker en
 lter en med perslmsbrud, knpp ar lppar fyrkantig i gnska
 pltt i ett par rullar ar lppar till ammar i kn. En mycket
 enkel och mra inte mmde kn i det. Denne dcker fick lra
 prjkn tng i d dttle har ng till symaskinen som kn i
 inte var bekng i antnnd i s rddes det, ttt, ttt, knso.
 kns over dckbrngen s kn bls stl om en jrmr. Jag
 glmnade aldrig kn mrkte sig nt kn kn dandtng i
 fick syn p "mrtnesket" kn kn vido smiddi kn
 o blngde p sine disiplar i kn rddde knso sig nt
 knen vms kn kn kn kylidiga kn mte knm, knes och
 ngrt. Ngrt ar gemensam knst att knra med mrten
 knns sket i dtt kn kn kn s kna med rtt
 kn att mte knnte ande fick knllas kn kn kn. Trden
 skulle knppas ar ttt knnt till knget, kn den till knnd kn
 kned knen i kn kn kn som kn kn kn kn
 i kn kn kn kn kn kn kn kn kn kn kn kn

och det närmare förklarade några riffer minns jag tyvärr
inte men nog andra mer initierade och varaktigare har
nog inte varit rätta här på plats till plats.
Danne strödlare spelade också att barlarna här i min man
frälde hem men inte var jag vet i hemmet men är en gång
hanske samtidigt med besök i mitt hem 1896. Här fanns
dock tre parlar klänslan också den gamle som brist den
lundgummsdräkt jag nämnde i början, klädnaderna ännu
då i med rytt rytt ar finare brotyg även de, men sedan
fick rytt i ströklars och ständer, det kunch var värt med
måss jäms och mningen, för de tillkallade också jäms till-
komst där man hade jäms igen år 1890 talet muller.
Det är J. P. de lin rydde åt oss här var min mans brud-
gumms brud, så en brud 1930 slutet av 1930 talet och
hade han varit verksam här mer 40 år. Det är den ströddan
jag här känner till där för här jag upplevt alltså mig så
länge med honom. Men han var så här så här de flesta
att man kan dra en parallell mellan honom och hans samtid.

yrkes brödu.

Denne skreddaren i riket g' fullt med barm jämfärdade lön-
nade oaktat aldrig något kätijnt arbete efter sig.

Skreddningen till ett smiligt ämnis på 1900-talet omfattade
skreddaren var nog dels gammal vana i det kläpn och det blev
be tydligt billigare, då man i bröduken inte behövde nådligt
ar bester på högt, obehaget i inkämpligt uppragades nog av den om-
vältling skreddarbesiktig fide med sig i så värt att de klaggen
käre fram under för under, helst om det som i smitt kom till de
material som tillräckligt i kammern. Det lätta ja om skreddarna och
de gjorde jättest glada de gånger, när de kom till gälden, först när de
kom på när man fick nytt i så när man för dämpän."

Belysningen var den luster kunde besta, färgenlampor, de inget
elektriskt ljus fanns i yrkesmän av de för sig, följde regeln att
"första torsdagen i Tor för ljuset av bor(d)" enligt äldre utsege.

I gärdarna ryddes, på den tiden då naturaförmanen ingick i
hjärnas lön, också klädde klagg åt den i på 1870-80-talet kunde
en verkstadsbärs i bygar o färdre en verkstadsbärs lön jämt kost.

en undantagslösa redor minn främden öfverget lantbruk.
Skreddarna för ofta varit antitad som passapp i traktin vid balle-
sen detta så länge clissa allmunt tilli i kummen, somme med ston-
mensterna, i för öfverigt lunde till regeln att skreddare i smid
skulle varit med som gärlar på bälser även tröskor i bagerier m m.
Behöfande för tröskoruppdrag är detta men behöfande för m huss
clips i m m på smidhålls utställning gärlsmärkt det, så har det
 varit i de an det i dag eller ett gärlsmärkt skulle gärlas för att en
uphysmar skulle bli antaget som gärlad, detta icke gärl det är
gärlade öfver var det en som som tröskor i m fallas på m m det
gärlade gärlas icke minst m m det gärlade skreddarens hus, flera
fak bänner jag till, men det kunde också vara husmans rön
som lunde skreddarens hus. Gär man tilltraka till 1800 lulets m m i
till fram i tiden var det såhelt antitad att gärlingen med vraga
brygg m m, som icke skulle med en bryggings m m att de eller
var helt eller annars clifikt, lunde till skreddare i det blev för
den berönde av clissas gärlad för gärl om de skulle bli skidli.
ga öfver clissas sät till de, eller färliga i åsids satta lulle skreddare

Kanske beror det på en rennes, men jag har aldrig hört ett namn bind
sig till sig i skräddarsläkt.

Jag har sedan nämnt ett namn när det gäller skräddare i köi
ett annat: "Femton skräddare säger ett pund, med mål: Trä
i pressfärmet evan på." Ett annat namn utgår: Skräddare,
skräddare skringkelben, rätt som har gått så släpper han en.
Detta rennes visar ju att man tänkte sig skräddarna som en liten
slag individ i man kunde också säga att: han i tiden i vörn
han kan inte slås på han kan bry, "men det är nog inte alltid
i skräddarsammanhang man tänkte detta githande.

En skräddare här som slöt med gubben ganska snart tänkte inte
att man tänkte om honom skräddare, undviker föresten att man
om honom alltid man man emellan kallade honom skräddare Lasse
i detta uttryck att tänke på något rätt, vidare man nämnde de
i gubben verksamhet vid deras efternamn En bröde frigade:
"Men de man de skräddare nu på tiden?" Lovvade de: "Ja i
ingen skräddare de har ja begick." Truls skickar genomte: "De
gimme Du min sj-- rätti för Du fick viss allu upptar rätt för d."

Om krom hade också handlanden i byn att de bästa byarna
kan kupa hade Larsson sagt "jag hade gärna vilja ha på vilken bild
han tog den på." Som anmärkning var dock visst inte. Lärna
f.d. skräddare några ringbädd person långt därifrån det
var endast yttre skicklighet. Man gissade i detta var ju
sannolikt med rätt då han själv visat i makt att yttre
inte kunde krom. Tiden långt in på 1900-talet.

Om den så ganska kända Mollin hade man aldrig några vänner
och man kunde inte låta bli att dra på min när
man tänker på något som hände här i vår hem 1926 när vi
fick vår första radio. Incesten den rista jag barn i pers. vilig
kontakt med krom. Harkem till in att de öfver mig för
om den de ganska oroliga russt ringen o tråkigt väl
och så skaffa mig en. Min makt demonstrerade de många
detaljerna som kunde tilldå. Harkem utformade faktur, harkem
stodlar krom till och utstall i allt vad det var
och han följde mycket nära med. Så sade kromen
jag jag begärde allt de här, de var de var skapade smärta?

Men hade ju snart sin rymskin, många ha i jätte väl
att en maskin måste ha många ju att kunna tröskas i gång.
På några av om skräddarhustornas titlar. Jag vet inte
om det var munrens efternamn, som namn eller taget namn
som angavde eller det var hett eller skolett men husstrum
till Lindén skolett. Längre framme man alltid ju i
namnets efternamn Funderklia s. s. med de några är äldre
skräddarhustorn som kallat sig vid skolett i munnen
vid som namnet aldrig kallades ju. Så med Mr Bengt skai-
ters om H. Kils Pers husstrum kände jag aldrig kallas annat än
Kjartti Skräddarens i ända var han blev använd som några
av de andra i Bengt skaiters som mycket högt i ärendet i läse-
mästare ju flera daga värdade skräddare i tillskänsare be-
sökte i Kjöperhamns därifland och som till honom.

Som bisyrste har H. Lindén haft bisyrstet i han över
frågor är i är en av vår arkivens äldsta i han varit
verksam i i sena eldåren men då med ändringar -
arbete. Alla dessa har varit silvergode med egen fullgode i ar

den antingen nybyggda eller ombyggda hus med i regel 3 rum
i bak i ochstrid i stugan samt uthus och stöve eller mindre jordbåt
består sålunda. Om skiddergesällerna kan sägas att man nog
som regel kan säga att de skilde sig från bondungarna genom
en viss red jag vill beteckna spaltighet när de kom ut i juket vid
röjer eller arbete hos några bönder i skiddergesällens grannskap till vid
skidder. De var i regel då så kända på gatorna att ingen kunde
släpa med, men tillmilde ju. Detta var tillägsvis beroende på deras
stilleritande ställning de intog under sitt arbete, det måste bli
så, de måste ta igen sig.

Skall jag gå tillbaka i tiden som jag inte själv kan något
minne av kan jag nämna att när Olof Skattsom på 1870-80
talet rydde hos mors frälska hade han med sig sina egna många
barn något av dessa som hjälpare, också en flicka, det var ju sam-
mad för hand på hans tid. Han var en fattig man i såväl sak-
som för den mat han fick med sin tid familjen från den gård där
han arbetade. En kati som tid kända blev också skidder i
19 19 var väl också i juket in i senaste tid, också kan man säga att
och rydde också åt minnen hjolar i kottar och gammal snäll.

Men nämligen också ett fylligt skräddarhem i ett litet rummings-
färdigt hus där intill deras hem där en liten små kyrka
barn och barna in omgiven till en färdig i sätta sig i bane säga:
"Vi har inte br i da" i så fick han något att äta kanske till
bröd med hem till de många rysskamen. Detta kan mycket väl
ha varit vid slutet av 1860 talet då det var missväxt i många
skredde bröd på dagen även om de hade jagat att köpa för mer
i detta skräddarhem. Det så blev alltid på något sätt som man
sade mycket för denna skräddare kallades utman för Snövrer
Per Snövrer i detta gick igen till hans barn i det blev Snövrer
Per i Linn o.s.v. Men det är så många skräddare på skräddare som
är dubbelt så mycket i det är kanske också detta om hans färdig
hade tendens till att bli tränga o bekäma i lilla var ganska
vanligt också hos nya skräddare, men de lär sig att möta
skräddare efter att ha den i lilla hand, "mörbart" är ja bygg-
mål för hängit i smått till lilla Detta namn kanske också ha en ja
för färdig unga men här fick man också namnet "Shaggen"
det är ja helt förbländigt då jagar ordet väl va nämnt

okänt bland dem som gav honom det här på en landsbygd
på 1840-80 talet, några motivering fanns ju inte alls. Jag
minns själv klädd i kläder i hans hus som mest som arke-
tander i ett turmsland vid Skärbyholm sommar i höst. De
heller där en liten gammalt hus yttre vid det som varit
vi stana vid Skärbyholm sedan till 1840 talet men redan blev
Lundströms yrland. Förstigt upstod han då ^{ut- hem} jag minns
med öppning i lagning åt de ängar i gårdarna som hade
ju långt till närheten i min hem. Först under sin verksam-
het tid hade han i huset en tid både grannar till mitt
i min närhet till honom. En liten hustru som jag först
berättas i första hand genom hustrun till den äng där en sig
om. Han hade långt till rätt han när han tjänade på en gård i
Lundström i väder sig där till "Pekaggen" ju att ju laget
sin plagg, det gällde ju då vid slutet av 1890 talet regel
"litet stäng" utan alls lagades så länge möjligt fanns,
det blev vant från barnsben. När han kom med rätt bytte
sida på Lundsström. Han hade visst så) "ja laga ska ja m de

vara inte i lik den chång som fjänsch i en gård här för några
år sen för här kom till vist med sällan där det endast var lap-
par kom att laga, ja under för inte precis så stora beakt för
bygderna och skulle mig ej kunna tydas mer minner var denna.
Nu var det samma chång som P.L. inte kunde igen, om
det också då blev lapp på lapp. Känner jag inte till
Tillfälliga här jag ju så gott det lilla mig gör såklart för med
skäddare som ansvarande arbetet i gårderna i sina hem
mer här inte kunnat undgå att få med några som ingående
arbetet i sin egen verkstad, det här inte gott och starkt den
lapp en beständigt gräns, men alla här varit bosatta på den
landsbygd i verkstaden i sin rustna kläder sedan på
1800-talet, somliga ganska långt tillbaka att jag så länge
uppehållit mig vid en av dem var därför att jag ville ge en
bild av det jag själv kunnat till s.s. i detalj här berättad till
Nu skulle så gott det går försöka få med något av vad
jag kan komma i klag om skäddare som utestuderade
arbetet i sin egen verkstad med den utar gjorda.

Skräddare med utestående fast verksamhet
Viss famns det redan vid sekelskiftet de som endast arbetade
hemma i egna verksamheter och de hade det mer bekänt
ordnat i när 1900-talet gick in under sitt namn, helt
enstaka-fall enbäddare tog hemvägen. På arbetade i hemmet
hemma hemmigt i hemmet hos oss som arbetet kom redan
1880-talet var mig ett stort undertryck. Den närstående Lindén
tyg inte vad jag vet ut först han fick hos skolan på 1890-talet
han var främst med hemmet när grunden med min docka
hände. Det vidde mig en viss hemmets fast något
här händes mig betydligt stängd av mellan dessa två fast
och på sitt eget hem hemmet se underplanerna i L-
främst i alla år och tydligt ja av hemmets eget tyg hemvägen
eller brett i regel. Hölens sträms affär i Lindén by gramma
Till de Gade skräddarna K. var enstakigt med sin egen vill
hölens hemmet-gåda förbindelsen att det hölens riktigt logen
av samma egen i den hemmet hemmet, var med beständ av skötsel
vilja min tyger i den brett och även allt tillbehör. De var hemmets

[illegible]

Denne handlande: medrättas att missen tillverkas för
mig fabriks mäsigt och är jag därtill. Tillfälle att kunna sälja
missen ganska billigt till återköpare.

Jag har återgett denne annons och ganska därtill att den är
så upplysande och det kanske är så att de något samfundet för
landsbyggden för bestämd tidpunkt. Jag vet att de flesta på
färdigt annonseringarna påstår att de inte de på den m-
bynden.

Den annons som där är enklare uttryckligen säger bara att
Chr. Olsson i Skrup Skridskomästare till ett vad
till mycket lågt pris, samt billigt.

Synskinner kunde man då köpa i Chr. Olssons möbels-
gasin. Skrup för de best ännu merade fabriken i
Sens ryttare och stolar. Älsk nalen i lösa maskindelen.
Reparationer på synskinner utspis af en riklig repara-
tion till billigt pris.

Det för mer således och en annan riklig upplysning.
Den möbels- och möbelsandelen blev en skrupens handläggning.

En Kils Larsson som endast kanner gammal dansk luster var
sannolikt en till min värbildelse var välberedd förslagsögon
i Skrup, men jag vet inte om han icke hade varit redan kan
lyttat till den landsbyggden. Han gick under benämningen
Stutta-skreddaren, men jag vet inte om han fäst ett allmänt
redetsögon öfver honom, kanske kunde han i sin ungdom varit med
i ett eller två stycken Stutter som de användes av bönderna, folk
kanske kunnat se till på några platser med namn på Stutter
Stutter, men kanske var det kan vara lite sammanlagt
som uttryck till det, inte fick Stutter-beskrivning allt ställa
till till vara, men om han kände Stutter och Stutterbröder
var i någon min värbildelse till och om hans luster som
alltjämt kunde till deras luster öfver honom, till det sig till naturligt
öfver till Tanke på några redovisningar när de kände
hann på "Hanna Stutter".

Jag vet om jag vet inte mycket om de flesta av skreddarna, som
heller om de skreddarna men till något mer först till jag näm-
na något jag vill berätta om några kända om från 1800-talet

senare breff. Ganska långt upp vid Franciskus vägen står
en minnes stög från sydöst till nordväst i mycket vinkel.
I denna vinkel låg då ett hus där det bodde en spanska
man, namnet har jag aldrig hört nämnas, men folksam-
man hade djupt inom sig "Titi Rogers" "mycket brickt
i handen i dubbelbröstat för det bodde han i den
mycket vinkel som de båda vägar bildade. Mr. Spang
vägen som utsträcktes av R. Muckler var också mellan mor-
ken och vinkeln i många åldrig. Dessutom var denna spanja-
re enligt de gamla som minnas honom, ett man som kallat
en typisk spanjors typ med en raka hållning i gränderna
i spens likhet som hade en äldre tidens spanjors typ som
var också för det mesta en tillfällighets

Jag har redan nämnt namnet till Kilson på 1890-talet var
en av de första av mera modern typ, samhället var som
jag inte vet mer än vad som står, annars var det vet jag
däremot när det gäller L. Prensens som 1896 gifte sig med
sine gamla Titi och de då hade ett finare blick, Spang

fint på bjar, därmed sköddare var en kane som inte såg
sig med sködderiet när han besökte sig i det lilla huset
i Taggsten. Skump mitterst behandeln. det skulle också
bli som ett sköddare i dessutom egna affär m m. Dessutom var
han en sköddare sköddare och en av de främsta i bland grunda-
na av Skumpens sködderiering då var sköddare sköddare i många
tid före. Det blev mig också sköddet som blev det dominerande
och en uppställning till något som var en kändis som kändis
i som var med en fri fak blev det också på L. Skumpen
och han sköddare från öften i konditionerade sköddare ställen in-
nan han till Johanssons i sköddare där han kom ut sköddare som
upbesöket sin besöksare tid ut. Det var på vägen han
som antade den minskade sköddare sköddare han är en
avredel efter hans kändis sköddare som jag beskriver i
minna var på sköddare sköddare sköddare sköddare. Som jag kan
kom in på sköddare sköddare är det också sköddare sköddare
något jag hört på sköddare sköddare sköddare sköddare sköddare
och så kan med en sköddare sköddare sköddare, som jag som minna sköddare

var en aseli ledande då också spriddare Hov Liddle på
Högabacken som en frump & hans ^{frö}mar var liksom
Rogerspriss duffelbiffred Tals bodde han på Högabacken
& det låg det som: "Höga - rätta" men han med en viss per-
dens kommanderadi: "Höga rittning."

Men tillbaka till vår talas frigan & Hov L. Persson & i
sammanhang som en annan spriddare L. H. Persson som
redar Huthus till Trädgårdsgatan där han bodde i många
år, ja sin tid ut till på några år sedan. Han var både her-
e och spriddare & ryddade drökt ut de damen som var lite
mer anspråksfull & ville ha spriddare ut med det un-
derafete som både den till. Det blev liksom finare & guldig-
nare om en drökt var ryddad hos Persson på 1900 till 1930
talet, eller det fanns då också sommarsken som gick på
tillskanerars på sådana som i Högenhamn. Och så
Persson hade ryddat in ridar om som lig honom mycket
et mer om höstet, det var ryddat som brändet. Denna
mest underadi kan så högt ut har alltid också högt privat

har missar med det emblemet som har Ticken på hvars
bäddig lut.

I Skurups by bodde från 1890 till och till inemot 1910 en
skräddare H. L. Kihlson (fadern som bodde i Hassle Bösarp
hette Lars Kihlson). Denne Kihlson hade en relation
samband som uppgick i riket främst med medlemmar av sinna hemmet
som jag ofta var i detta konfessionskonferens och andra väl minns
hur där sig ut vilse jag sågs mer i det till återgå hur
där sig ut till en skräddare i Ljungan av riket.

Var Kihlson gift med en kvinna, främst var sin far som var
från utkom till de gamla enklaste byskräddarna känner jag
inte till, kanske hade han som många andra vid Ticken på
hvars hem var varit i Skurups hem, men där var jag som
sagt inte. Han bodde med sin familj där det blev ett par barn
4 pers hus och således i en bygd tillgånget med bara 2 rum
och rik med direkt utgång till gårdstullen och fröstuga med kullen
stems gata till andra sidan där det stod ett bord där en del
det just lades in av luftkylare för och hemkommer också väl.

i flera än mår rekelskipet. Sedan denna fruktiga barm man
in i skräddarens fjarum. Där hade man till vänster inman för
dörren bakom ett fönstange alla de plagg som skräddaren hade under
arbete. Ibland hangande i bestämd ordning & emellan det man för
tillfället arbetade med var nog hemma i retholten - stugar -
dagligvarnmet. Till höger stod en soffas & fram för denna ett
bord, i kinnat ett mindre bord med plantkrukor, i skänkens
planhet i fönstret visade att här fanns skräddaren & att man här
följde med sin tid. Fram för fönstret ett litet bord i i nästa bän
en stor spegel. Öfver den hade fäna bunden & de skänk betjäna
däröfver & pröfde här & skulle komma se hur det tog sig ut. Kom-
mer också anmärker ibland att här står eller kanske var det
någon annan arlastning och & så dörren in till det andra rummet
där arbetet utspelas. Det var endast två rum & ett litet kök till denna
lägenhet, i kinnat intill dörren fanns sål en förmiddel & kamin eller
kanske var det bara en värlänge från arbetet inman jämnare.
Förstärkning av rummet skräddararbetet där måste komma
med kruslagda här när här var i arbete & ville stå vid en synnerligen

som stod vid ena fönstret mellan bordet o den uppbådade sängen.
På var det inte stort utrymme till örens för andra hällen där
hela dessa rum var gavelrum i en gammal smal länga. Troligen från
mittem i 1800-talet. Vårbel var litet o med den direkt ut i det fria
när denna familj bodde där så det inte mycket av utrymme o behärra-
loghet för familjen i vardagslag. Den skräddaren här värmde
sina prinsar väl jag inte mer. Troligen bodde det i kyrkspiren
innan de jäm som värmde med träbål kom i bakh, för sådana
kom det också med också hos dessa skräddare som arbetat i kyrkan
från 1800-talet, också hos oljekärl, o det var tångar, o behållare
likt man såg inte på, det var nog så väldigt i en rekel-
skiffla o enbart mellan fönstret i bostaden o andra delar
hos skräddaren var så i egenhet. Jaktade brände var den som-
ma hos som man brukar hämt på lundsväggar kanske. På
huset framvids hade o kolsen o rhytt vid den rida om dörren
där man hade sin bostad: "H. S. Kolsens skrädderi". Det var så näm-
ligen en annan familj vid husets andra gavel med samma fönstuga.
När det gäller arbetandet av skräddaren som rydde på beställning

Den landsbyggden är det en himmelsk skilling på för oss.
Nu lär det inte längre finnas några bra varken ung eller äldre
viete till jag var Småland? De organiska vatten är nu alla uttömda
i jag till en ny tid kunde utvinna vatten från uttömda
och den utgående om vatten från 1907 ser man på uttömda vatten
de kunde börja färdiga i Skarv i Sverige till jag det var mull-
skinnas i andra billiga och billiga tyger kallade först började börja
färdiga de kunde börja mycket billigare än de blev om skreddarna
skulle rycka dem i så blev det så undan för medan med plagg efter
plagg i hula brotyggen i så blev det så mångtyg om endast de
mest praxiantia som hula fast vid att jävra både tyg o lita
ry av de främsta skreddarna som var bra o rydda efter mat i
persada, kanske finns det någon skottar bra i brotyggen, fast
jag inte känner till det, och i de lilla konfektineraffären
eller stödenas filialer kan man konfektinera vatten efter måttbe-
stämning. För vatten är det färdigryddt plagg rydda i stes-
serie som saluför i affären kan var mycket ändring skreddar
som personens bunnens brotyggen i andra det som faktiskt ändras

Det är nu skreddarnas arbete här nu. Alla andra arbetar i de
stora skreddarnas i städerna i karrens hem där & där är ju
arbetet specialiserat. De var en karrens särskilda detaljer arbetet
att utgå, något som jag inte alls kan göra mig om. Jag vet endast
att skreddarnas arbete anses för hemmet i sedan på 1890-talet. Höjen-
hamn var det först betalde & att en skreddare, husmannen här på
sten sedan då med sin familj bodde i eget hus vid Bransjö-
åls. Höjenhamn & en bra tid kom. Lika välbeställd i lägenhet
inne i staden & de uppträdde som en tydligt elegant när de gästade
skibben här. Många av de unga ville sig sedan här slutat av
1800-talet ja kanske för en längre tid tillbaka till Höjenhamn
där de hade guld & silver att arbeta & var färdiga & skickliga.
Men skreddarna ville emigrera de också till Amerika & kunde
ha samma arbete att komma sig upp där om de var skickliga.
Jag minns att jag ungdomen, granne till oss från husmannen
hem (se skreddarens) som blev skreddare som en frändse i
Höjenhamn 1908-talet. Det dröjde inte länge för att det kom med
bestämning på hur bra de hade det & fotografier i boken som

Jag kan med ursikt meddela att gå in på senare tidens
skräddare i köpingen då jag ju inte känner någon annan till
dem och endast gjort enstaka undantag. Men jag borde dock
ha tagit med Pörnbeck, för som som varit bland de främ-
sta från omkring 1910 och till alla senaste tid.

Också en hufv- och misshandlare Nils Holm vill jag nämna.
Han var verksam från 1900-talet till 1930-talet i både
tillräckligt hufvud-mått och slutligen från egen tillverk-
ning också från de finaste engelska fält- och fältkutter till
den "simpelaste" reppensare.

Också en hufv- och misshandlare Anna Tykesson borde re-
den för rekommendation i köpingen med tillräckning i så stor
skal som hon hade brinnligt med hjärta, hon var
ogift och bodde med sin far som var en mycket riklig smi-
kelsnickare (pusselini) och en gammal engelsk ryttar. Totalt
invalidiserad som som

Både dessa Pörnbecks hufv- och misshandlare hade också
stannat på Pörnbecks marknad på 1900 till 1920-30-talet.

Tillägg till skräddare

Det är mig ännu en skräddare som jag kommit att tänka på här rekabifäst. Den var en Glöndar som de bodde i det hus som nu inrymmer de fräböringsarmén, men det är inte som gästhusman utan hans personlighet jag minns, han uppträdde nämligen när jag såg honom allra minst som en skräddare utan som en jägare, grägräs jägarkostym i fänskjäcker i häften. En rekabifäst till honom var Ollander, numera efter hembygd Kollerad. Han flyttade här 1907 från till byrningen från lanchbygderna till att han här litet byggde i som varit för att lämna plats för tandklinikerna. Det var en helt vanlig, vänlig skräddare och jag vill nämna honom även på att han var ansett för att vara en mycket viktig lagare av byxor i byn i frammiga kanten, nägot som på något sätt är berättigat. Långa med den jämförbara. Han kunde laga i nästa så väl av lagningar knäpass var märkbar i kalle och mer främmande där på att till skräddare som han så kallat var flitigt antingen mer han bodde till de äldre i en beboare på Kollerad redan 1880.

Sommerskr.

Också här får jag gå närmare på än tillbak i tiden & tar då
först med vid min svärmors husställe. Han var född i ett
Inparternas Sällersjö under Oskarsholm i Gardslans församling
1854 & för när han var 20 år tillträdde & tog där tjänst vid en
finare hushållning för att under ett par år grundligt lära sig
& utövning, än vid som komms med för en vanlig Boeckers kurs.
Det var ju i en tid då även kvinnorna läste i stället för i lands-
bygden enstaka manns & städbaker, & endast några & män-
skorna åter också i de friböcker underbjödes ja det skulle städas
stygkas, krusas & pipas. Allt detta skulle ju också vara en
utbildning & tog kom också en kurs i läsning, en regelrätt kurs som
avslutades med provlägg. När jag ännu har något kvar som
minne efter henne. Hanna Helgersson hade kom som flicka. Hon be-
rättade om en epistel här om tid där som det fanns flera unga
elever. Det var en ung stilig, mildt & en guds Tjänst från Thabersjö
som mitt allra eleverna därefter skulle ha. Men han ville ha sina
skjorta när ända i midjan för de plida så de Ti bygersna, fastiga.

en kare med brast. Flickorna ville kände sig gynnade o kände
värt för att kände mig för brast, flickor var ju mera pnyda på den tiden.
i denna episka fortvälle för alltid i varrens minne, i vår tid hade
de väl knappast lagt märke till en sådan begåelse. Knappast kanner
mår med i detta syfte det fick elevenna tona sig hos den knapp-
kärnsmanne som kände denna detalj om hand, specialisering under
för när redas. Denne rimmanne arbetade i ritt eget lilla hem o kände
det var mycket fästigt då han talade om att han kände i öre för varje
knappast o för att tjäna i år = 107 knappast pr. dag som var
exklusivt minn som hi kanner kanner him mår ena att kaste en Måke
ner på gatan o varrens anvis kanner hos för tist o uppmigt.
något varer mig för tillä med en om mår vill tänka sig in där
där varrens kanner tilltala till ritt kanner o arbetade sig där som
ambulerande med tillä linsom kanner o styckering kände kanner mår
sig kanner en rymskär en sk. Walter-Wells, en mår linsom det var
in i minns många brast o mår o den mår arbetar här det is
renare kanner vid Denne mår kanner använde kanner hela sin vecka om
mår kanner som gift lantmannen, kanner gift sig 1881, eller till jag kanner till.
38. x kanner hos kanner Glejseman i kanner mig kanner mig illa.

som donnstän 1920 ö på den nydelde him allet utom klädes plagg
hinn skynen fide givore i finare ö allet amma i him, komut om
hinn i figa, ö him med 3 omma kulla, gflust vilgint ö utom fel
på maskinens arkte i omma 50 år. allskinen hims brar än last vink
bar. Den har en litar renshöva med platt tidurum. Trammerna ut-
promade med platt på skynen, renshöva med maskinens
milt, mag växel jämfört med utom tidur maskiner, öppur
arm, bärkt milt ö den nydelde i tidur på en uppstiga platta.
Liden som him en maskin till ö kan placera omma i ordet ö
liden över maskinen är förhållig ö arläng ö milt ö milt ut
andur om maskiner, ja typen är kanske så bänd ö him be-
skrivning är helt omidig. öken det var såhelt något långt
intiver dit då vanliga när Helges Blanne him kom från slän
som en fin mansel ö med om maskin omma 1847. Præter him
beritte ö himmes gamle kammet ö omidig ö kan hoch överläggning
om i fide ö skalle väge be himme öter himme med i claus lag ö gä
med den till clausen i skogen ö him om skalle dinst sig till ö
friga ö det var vinst omma som blev ötid ö him sken ö fide

vet att hon var den samma som frie i vår stads resa.
Hon blev anlitad av dem som själva kallade sig "i sländgens me-
nan nästan drags om henne i värt gårdar med dess många kas-
sills medlemmar i de andra s. k. bättre familjerna.
Hon måste ha i åtanke att det var mycket stor skilnad på lönerna
i blodsöm i att det förelåg mycket ockas av lönerna på den tiden då
allt gång inne skulle vara även det finaste av sömmerskor eller för
hand i knappast något bättre förhållande så föll det ut gång inåt
beträffar andra till tillkomsten till varken något in på 1900 talet
En sömmerska var i regel mycket mera nöga med själva
arbetet, och som med små stygar i riklig mängd i maskinen
när det gällde maskinsöm i de när det gjordes för hand. I en knappast
Det var själva sömmerskornas affärsområde som var huvudsaken för dem.
För blodsömmerskan var det så mycket annat som var mer in-
läggt, mer, personligt i hur det tog sig ut utomordentligt, visat skulle
också deras underverkade var väl i fört om utvidas var ändå det
i rikligaste. Blodsömmerskan hade in en rekthäftig mycket arbete
med de i bitternas föreläsningar som var en början på 1800 talets tids

öfver med alla de många kvinnorna ryckiga på utvidar liksom
på barnens brjor och eller tvärocher om de var gamla liksom
om såt ryddes efter samma modell så länge utviddarna ryddes och
till barnens i deras hjärnor kunde dricka vatten om bekräftas i midjan
Samlad med H. H. s utbildning till linsömmerska som också
allt flera klädsömmerskor till. I de enklare allmogehusen som hade
mer än fem i midantiden mullas allmogedöchter och många tider
inte först på ett arseende vid midan mer 1840-talens pråk visar
att man då blivit mer medveten och på landsbygden alla
visar att man anställde kvinnan i yngre ålder och de släta linor
med de låga axelsömmarna kunde på kvinnans tider till och i smyck-
ningar fanns till ett del på kvinnans nederdel och med arrigaste
material till tunn och bredt rida vid hals och bröst och tunnare
som till baktill på svamp och clonne och i tunnare kläder drupe-
ningar. I stället hade de depreciable hjärnorna varit mestadels
vid midan av 1840.

Jag minns bland min mors garderob från 1860-70-tal vid
beholdet hjärnor till hennes hemvärda nätt 5-6-hjäl hjärnor

en vattklädeskräft med pnytt västerlänst merin i midjan
med bak i s. h. stinkels knappar, strä vatta fasettstipade. En
sådan kräft var kanske färdigkräft i stilen leksern vid också
vatta tiki kräft an tekniska typ o. midli den vmm m
var fidd 1818 tillhörde för en äldre generation o. var nog adlig
något smmestkräft klagg. o. med kennes generation var det slut
med den tidens kontinuerade "kex- o. demotståndare" o. det skulle
dessa många än innan de blev bsm iger på 1900 talet o. i prövatl.
ning o. skulle jag källa mig till klädsammankerna för de
som arbetat i qhnt vidar på 1800 talet efter de arbetsamma minsta
o. metode som gällde då, så himmelsoch skilda för vte dagars
måde, stegit är långt mellan den tidens etsittande klagg med
faccellera med stlphödar kben i hysken som skulle varit till
ät kroppen, länge kyrklar som stipade marker de finaste med stl
längre eller kortare stap. I om när min vatta bsm frunctions plömming
skulle up, den skulle vara den första långa o. markera att man olämplig
rechnas för vuren, var det varit att ja den nyid "frit fri" o. o. skorna
jick skynote fram o. detta var ändå så vatt om i 1904.

Efter min bekräftelse läste jag själv bladsamlet av en
som låt yrket emellan 1890 av den som på den tiden o både före & långt
efter den tiden ansågs för ortens främste med hängärdslämnarna som
kunnade. Min lärarmästare hade just då gift sig & slutat med yrket.
utbetalt så det blev mest egen plagg jag läste av åt oss själva men
läraren blev inte mindre elingenen kanske tvärtom här som
vi var ganska många i vår förtäring. Självskrivna, en Sönger hade jag
jätt samma år. Här tillklippades följande efter en oärbild
karta, kartong med uttansade nummer och här utgående från
ett litet mönster av ett ägg i ett par sidostycke, mycket
omöjligt att beskriva, men det ligger ordentligt mitt runt om under
nummer i turmtal som delades med 2 i så märkta man på ett
papper som ligger under kartongen i motsvarande nummer, ritade
som den lille modellen, mitt i isade och sedan fick detta
mönster göras om två gånger på fri hand för ett par sidostycke i
det som var nästan maskinstycke som fick ritas & klippas ut
helt på fri hand av ägg stycket & som blev den delar fullständigt, alla så
länga alla ett litet olika delens samma var mycket utmärkt, aldrig

Jick ändras i personingen, ja jag minns mer från min beröring i
om än det gick skalle ingen frist, men meständligt i tid och rum
var det att få ut dessa minster i både sammansatta och enkla minster
målade som så kallade i förvärd och för kommande bekräfta och komma
äntäckningen och giltig om minster kunde framman allt till den
förklara som bibelens eleverna hos fru Emma Friberg som min
gode vän lät gå till hos. De flesta sammansatta från den tiden
1880-90 talet kunde en helt annan metod. De var en lång pappers-
remsa flerdubbel, i regel ett tiotals blad och tryck många mål i
klippade hade i remsan ardet lika slag där var ett och hade sin be-
tydelse som alla som använde denna metod kunde till. I kammet
på borden skrevs på remsan i så klippades till efter detta, men det
gick till och jag minns mer väl att remsan i mängd behövde hänga
på ett spänst snöre i sammansatta och ständigt för direkt blick och
om borden var fast för för att användning. För honom den var det ju
inte värt att ta nya mål, men jag är ju inte insatt i denna metod
kanske kunde dessa sammansatta minster av i bruk som jag
sitt beröring som av detta minnet som de jämförde sin mål med

och använde. Jag tror att dessa simmanbror var i flertal såväl i omkring hela kusten i dålig frukt. Dith. för några bebyggelser till och jag kan berätta om simmanbror, till jag minns i kan till berättas om från 1870-talet och fram i tiden, modersbrorningarna för jag lämnar dåtiderna de kan ja tiderna egenom skiftet och påfångar och insatser att följa med kan ja alltid framåt och kanske varit tillräckligt tillfredsställelse i städerna, men man skulle i största möjliga grad följa med också på lands bygden om det var mig och vilken följa med sin tid även om materialen var komvård till den betydelse som mindre lämpade sig för skapning o.d. Jag vet att de yngre hade mönliga i kvinnliga ungdomarna och även undervärdas på 1870-80-talet ofta reste till staden, kan man tyckt sig att blifvsgräferade i en ny kostym eller klänning av släpans eller släpans buren så mig hade simmanbrorerna kunde också ha varit som det skulle vara många klänningar och skiftet om med som tiden var då många olika färger i omklädnad på 1870-talet med dess vida kjolar i ännu men skiftande ja längre fram man kan i tiden som modersbrorning ar från 1890-talet och fram i tiden visar och som ja i omklädnad att beina

Men det var ju också sällsamt att jag skulle skriva
om en bröllop med den jag sedan närmast Sonne Friberg kände som
som gift. Den var jättemycket med min värmare i lunde mig en
sin ungdom till hennes bekanta för jag har här bland värmarens
många färd här hennes ungdomstid också att färd på henne.
Den var brödderbrödet från Grönby, hennes fars namn har jag
glömt. Den var både en dambröddare som man skall tillföra
en bröddare på 1840-50 till så, det var mig de första då. Den
miste, Men vad det berättat om honom för mig ellevi i jag känd
en min lärare, var varit ett gott som dock aldrig kom att
kända mig, fästig i ydlig som kan var också kan eldlig med
att vika på det på den katta för tillhöring av damtjänst i
som kan konstneret i som var den-friberg använde i som
genom henne kom att gå vidare till hennes elever i den den äga
beständ så länge stället underlag för damernas brödet över-
del enligt myndets fördragar ager berättigande. Men det förhåller
sig således för jag därmed återigen som när jag en gång för
mig närmare till den redan tillräckligt på en hus, tillhöring, mig

någon slags reklam för den elmmethonten en man var dansk, vida-
de han en mästare seakt liksom karta & klippste till ett foderlis
på samma sätt, någon parallell kan jag ju inte dra men det
måste ju ha funnits något som man kung, mer kung, är det den
sistige spriddaren eller tillhållare i Köpenhamn som är
uppbrosmanen till karta eller har man ju så olika tillkommit
från till samma resultat? En Friberg kan ju inte ha kunnat på
något som inte fanns. Den rydde såväl i egen ställe med elevens
hjälpe & bröte i kongens danna, var säkerligen för 1880-90 talens
främsta & verksamaste i i ungdomens tlemmer man hade redan
på 1880-talet lämnat hemmet, kunnat i Friberg & emigrerat till
afrikalier dändet under såväl att han varit guvernör. En
helt ny försörjning som vann & först när mannen var gammal och
blind återstående kan ju att bli försörjning av möbelsom de
och så var gammal, sinnet var sig först till försök & den kunde
jag aldrig tillas om jag inte också mig & ganska först hos öde
fri Friberg men han var en religiös & det var väl en trist för
komme tiderna i gann. Så var det med honom för ganska länge

innan gubnet här i staden i boett; samhället hela sin beboers arm. Tid.
Men det fanns många andra samsamhet samtidigt med denna här
i staden, slumparten var det ett flertal som boett just när i väst
alla närmaste grannskap.

För att kända med den äldsta männen jag Elma Andreasson - "mor an-
dres" gramma till oss, mannen hette Anders Andreasson smit-
kare med 3-4 till jag har varit. Han var född på 1880-talet. In jag
i Lindby i flyttade hit som gift på 1890-talet & var samsamhet den
& fortsatte här i yrket i hus och också drev T. n. smedstuga
huden här s. k. bätte hem här vilka det säkert också kom en stor
del av den mat som användes i det gemensamma huset i fall
som fristånd. Han var ihärdigt hög kyrkligt religiös, förstare vid
sjukvård & detsamma & han var allmänhet bekant att kläde lite & frukost
lite i liknande, inte genom att konstatera sjukdomar & sätta sam-
man medicin eller mystiska metoder utan genom att ordinera
behandling & dalt vad som var förtärligt den sjuka. Han tredje beint
på vad han lyste i en bok där, en översättning av en amerikansk
läkarens skrift som också var påstått eller något diktat, han minns

alltid väl i minnet var mig för det mesta tacksam för hennes bistånd dock
vissat inte alltid. På 1890 talet utträdde hon som kyrkans nämndskan
men kunde ända till 1917 eller 18. Som ett minne från sin ungdomstid
hade hon alltid en rad av knäppmätar med till på vänstra armens
baksida, som gammal sed var om man inte föredrog ett ~~hår~~ eller
på bröstet.

Redan då som hon var därefter är den jag minns från 1890 talet
och som varit verksam på 1880 talet verkar på något sätt släta
denne äldsta, skillnaden har jag angivet som konstigt att den fanns
då.

Som de var riga och tänliga och för samtida blev det endast en
kortare beskrivning av vad de var verksamhet i förhållande.

Marie Jönsson var född i Lindby i borst då hela riket var gift i
i full verksamhet redan vid mitten av 1880 talet. Hon arbetade
ensam och var också en av de mest anlitade uppdragskonsterna
på de stora kalaserna, också på de i minnet som då var hem
men överallt med ord som skulle skaffas av till sin egen
till kalaset. Hon tog omkring i sin hemlighet som också var

säkerst tidvis söker hemma, att hem kunde vara vår och träffa
han jag tydligen besis på. Då jag en gång råkade komma, det var
1912 då far var död och skulle ha begravning, var hem min hemma
men någon lämnde beskedet att hem var i en gård och sydde, och
det gick jag och fick beskedet att hem flyttat sitt arbete till en
annan gård i denna och nära mig gränne till mitt hem.

Där träffade jag henne efter ett par månader på någon mil. Då
var hon kunde en sammelska som på en gång inte alls sitt
hemma och bara sydde, som kallades också allmänt "Korri Öpp-
passare" och hade och verkade till in på 1950 talet kanske berde
hem in till på 1940 talet?

Kärla blev en Rusti Nilsson här gramma till oss på den tiden
när hon sydde i sin redan vid mitten av 1880 talet och också till
mig i min tidiga år barndom eller till omkring 1893 då hon gifte
sig och blev lantbrukshustru. Hon var lantbr. dötter och hade med
sin lantbr. i gårdens undantags långa redan sedan det var ett par bröder
och en syster alla ogifta vartigis lantbruket. Det måste jag som
på den endast var i 4 års åldern minns var hennes sy maskin.

Om hon elskade mig med en svängel i minne framförelse, när jag senare
fick se andra som maskins maskiner med den tidens låga arm
minnes jag också denna maskins låga svängela arm, sådana
kan man ju se på minnen i senaste tid. Det var fint tyckte jag i
dessa som maskiner med bristig och med något ganska omkring
i buketter av färgat gräs i enighet blommor något som också 4a
er 4-5 åring fast i minnet som redan då var mycket i den blomstillsättan.
Närsta blir en annan Maria med efternamnet Persson, hon var
född omkr 1860 i den brukar dötta och hon i mycket nära grann
Till den förenämnde. Hon blev en kort tid som samskapa som flyttad
1901 med sina gamla föräldrar till Skump när man efter en kort tid
slutligen till köpingen där hon blev in av dem som tog in eleven
så som redan med en bättre kurs på 3 månader kort en beteckning
efter vad jag vill minnas på 36 kr eller en heli på eller liksom på
1/2 är då som maskin ja fick flera nyheter av eleven i som get denna
mera erfarenhet om hon ännu inte fått något. Men många av
eleverna då lärde mycket bara för att ge en annan och för eget
bruk eller helt enkelt därför att det var nödvändigt i nästan varje tillfälle

En flicka i 16-18 års ålder till h. g. i l. v. y. "Marie Persson"
lyftade redan till skolan & där var hon verksam in i sina ålders-
ömer. En av hennes elever från hennes skurup-tid Gerda Ros-
lund som haft till landets hem här nära intet i det också
till M. P. hem i Jönköping, är ännu fast 75 år gammal i full verksam-
het. Hon började som samskrivare i kommunen omkring 1912. Föreläsning
där i skolan & därefter blev hon till hans drottning där hon lyftade
härifrån, det byggde ett eget hus på Skump n. 20 & det är där hon ännu
är verksam, men hon som till det i yngre ålder tidigt
kommer hon alltid fridfullt till arbetet som hon överlärar
med arbete hon är varit (och hon har varit en senare generation till)
Samlade med fru Friberg & verksam i samhället var Amette
Sandberg en av de som nämnde mest från den tiden fru F. var
den främsta där på 1880-talet. Fru Sandberg var gift med en fön-
stermästare hos Ringboms fönster & också hon verksam långt
in på 1900-talet.

En äldre yngre till Gerda Roslund född i Göteborg år 1880-talet var
även varit samskrivare men hade sin tid utölet i Fong. Tidts publik

i Malmö, så visst inte alla stannade på landsbygden. Men luter
om så många av de andra skara. Maria Andersson, smäta-
bandsten från Förenings och så kom en fjärr vid samma tid hade sin
bäck samma tid i samhället i rydde både klänningar och kläder i
många elever fick sin utbildning hos henne för realskiftet till
1930 ja kanske 1940-talet. Samma var det hos Maria Larsson och så
kom i samhället fjärr i hus som kom på 2:7 Skrup 1887 Men
kunde gått en knis på Tillskärar och de min. Kippenharn och så
fjället Kumpeters både kapp- däck- och klädsömmare med många
elever om år 1920. en skolkamrat till mig i den som rydde men
brud klänning 1920 i klädde mig till brud som med var för.
Den kanske mest dimerande i Skrup efter fru Fjörberg var
kanske dock "Karna sömmare" Karna Andersson som bodde
med sin fru som var f.d. lantbrukare, rikstillskärare på
äldre den. Men när äldre känner jag inte då kom var en av den
som aldrig verkade äldre utan med sin tid är en egen. Sten-
ligt mig om min många elever i med hus morden är
än till och från 1890-talet i tiden igen jag ser inte kom länge

sing. Till 1940 Tallet. En kusin till henne o mig jämte var Karin-
line Andersson också km. hönningen o en annan kusin Boel
Persson som bodde g. långt härifrån på n=22 Skump hos sina gamla
frändskapsmänniska, var en fin sommerska tilligt utlåtad en
d. o. h. till de familjernas danna på 1890 Tallet o långt in på 1900 Tallet
o en annan Boel ville jag också nämna fast hennes sommerska
barnstämman var en som kom med ett besök i mitt hem
1896 då hon ryddade till bords med o mig som då skulle vara
skolan. Hon o en annan flicka dotter till de gamla sommerska
jag nämnde i bogen. Ena Andrus, levde samtidigt oikt
in till musikseminariet i Lund o det var väl oakt
tycker den inte det så skulle de ha sommerska barnstämman
tillbaka på de båda de lyckas att komma in både två o fler
också låtarinnor inom Skumpas riken, måttfullhet o drömmar
både o fiddla på 1890 Tallet. Det var också den sommerska,
också kom på n=24 Skump. Låtar o de tre nämnde, som jag
kunde hos o som jag nog u. a. nämna. Hon kille o flicka
Andrus o var föreståndaren i sin familj hem. De var

J. d. lantbrukare o mätbrukare på äldre dagar i det var när
han tog vord om den som var gamla som hem ländt ykhet o ver-
berde som sinner merka i när hem gifte sig 1904 slutade hem ykhet
o blev lantbrukaren. Fastest var död o lantbrukaren flyk-
te med hemme hit gammal till oss. Han körde en tid vid släkt
o 1890 till söndags skola i sitt hem, spelade regel o sjung i
var också med i kyrkans sängst. på 1890 till. Någon kyrkans
söndags skola fanns ju inte då utan det o engelska Torsten lunds
stiftelsen. Pömm. brände predikant som gjorde söndags-
skola o detta var en klass av gamla skola. S. S. i den då kyr-
kan o näre att den församling som bildade distriktet hade hade
kyrkans lighetliga mäter som stors mäter (o storking här
ämnat). Jag blev aldrig någon sommarstuga min hustru i många
år gud mytt o de ländmar jag fick o rydde allt till oss sjelf o
något till till någon gud vän o som gift rydde jag allt till
mina två barn enda till hem församlingens i den ännu hade per-
stymen i kyrkan. Där hade jag också gud mytt o att jag fick re-
konstrueras förre med församling o under dödliga program slog

fiktiva o.s. så det blev inte alls så sammansatt som det
 egentligen var. Och här är det ju väldigt i det samman-
 datta i regel missförstådda här ju någon likhet med det som
 förekom på 1920-30 talet. Det är inga inte heller Tillsammans
 så många sammansatta i beaktandet som som för mer de som finns
 här kan säkert ändå fyllt upp ett ganska. Jag är om för gammal att
 sätta mig in i i hälla reda på hur det är nu, men det är väl
 så konstigt i mitt är det varaktiga material en sammansatt är-
 betet med för 80-60 år sedan känner man till oss o inte lägga
 någon med oss en del är det arbeta på en blannning som man
 gjorde vid rebechifter, då troligt skulle vara skiftande. den-
 kade över en skriftstäm med 13 stötpjäcker i 6 hjulen klippit
 7 vider med fjäder i 4 m vid var om kring med skning o hjul-
 k ant. Det tog då flera dagar en ny en blannning om här var en om
 här flink på nätet här är en 2 eller 3 pareringar lind. och så
 till 3 om inte sammansatt hade par. docka. Det enda eleven
 blagade på var att de inte fick vara med om pareringarna
 på kornet nu, endast när nätet par blannning ryddes. Tillsammans

fögenheten eller kan vara om den berde o k. Fäthne komden inuti
 lokerna den skeddades jag nämnd, att finnen med längheliga
 nätter i en stor spegel där komden kunde se sig i helhets o där...
 pröva sommarke jäkte i elovarna som arbetet med pluggat
 fick mestadels inte se det färdigt på komden om inte denna
 jäkte ykte de där. I regel ryddes det mycket litigt bide
 vid ändigt i midigt när en elov kom kom o var "utlänad"? Det
 var nytt i midigt men midet världe o att källa mer utövning
 o böja den djupa Melde som man inte fristad teeter i för att
 för minnet blev för duggt o så tröttnade de flesta, med per-
 ringen var det för också besvärligt o så dögde det i regel
 inte länge för en inhetet släckande o sommarke
 äter var att kaffe hos någon yktas ommarke, en mycket
 vanlig utövning. Kanke kan man på vintern spara en
 tendens till en återgång till kamotsomrad då man
 genom damtidningarna kan böja tillklippa blöden för
 både kam o samma, förvigt böjes såklart minnen att
 merka färdigt i affären mer också efter katalig för postorden.

~~affärer~~, fick finna i enkla fanns, Shungus bröjning i de
bitte kor och så andra små masker i andra plagg som prövat
o mlt passat bäst. En tid på 1920-30 talet hade också affärer
som solade tyger som masker som ryddade av tyg som handlar
bati ut, o när det gällde diktat handla det valde tyget skicka
till stora ryddier för att efter bestämd tid hämtas i affären.
Beträffande priset för arbetet med en blänning så handlar man
på 1890 talet för en rydd för 1 kr o 185 om det var en bomulls-
blänning o 150-185 för en gyllblänning, detta på lunds byggen
i sambillet blev det mer allt efter handlens fördlingar, det var
mycket skiftande både på kostade i utfrån på det finaste sidan
till det grösta verket. Sedan steg ju priserna gradvis allt
mer liksom det annat eller rättare sagt prövning värdet
ändas det o 1 kr då på 90 talet motsvarar nu en 50 kr minst.
När jag läste bländen 1904 vill jag minnas att en gyllblänning
ryddes för 3 kr eller där omkring.
Og finns det en o annan som masker även på landsbygden är
men någon jämförelse med rekabstiften kan inte göras de det

På sitt område om c:a 70000 km fanns 8 eller 9 timmars-
man eller mindre verksamheter, eller så låg väder de naturligt-
vis inte överallt, det berodde nog mer på en slump men många
var de och lärde verksamheter på den tiden. Samtidigt med de jag
redan nämner just härifrån var också Eide Larsson samtidigt med
min mästare och också den förändringen men i ett riktigt hus man kan
den kanske också för en förändring och också den man nog mest
vinsten. En flöde till mig än jag lärde givet hos Maria Andersson
vidde honom i arbetet sedan huset till timmarsman. Skumpen för
betalning, gifte sig och flyttade från orten och är ännu verksam
som klämnings- och dräkttimmarsman.

Jag tror att Tordensson till en del blödsömmar stigit på
senare tid men glömde att nämna att givningsbolaget i Skumpen
kruiser i ännu alltid är man är fullbelagd och det är väl
bevisat på ett så är.

De första av de symmaskiner 1890: och skapades timmarsman arbetade
med den jag var av tysk tillverkning och märkte Nordahl som
val var en importfirma om Packmann som jag enkelt nämner var

enligt namn som nämndes var tillverkningsnamn eller nummer
på ett system och jag inte alls mer många maskiner med märket
Nord och såldes av Jöns Lörberg i Hassel-Börsarp som kock
agentur, en bröder till Juhonius A. Lörberg som namn i Nord
spåket i samfund med en gammal (tysk) ny maskin, delvis
som framhållet om inte som den äldste & där helt felaktligt
A. Lörbergs identifierats som tillverkare vid en tid då han
om han ens var född då var, vid tiden han var nämligen
född 1845 eller 46. Det är även en stämpel med hans namn
som han använde när han tillverksade smidesämngsmaskiner
på 1890-talet på någon detalj på denna maskin som finns kvar
Det är alltså en sak att som var något av ett mekaniskt geni
kraftfulla maskiner om koda, konstruera och ägt & köpt den
i Tyskland där han vistats ganska mycket & på mycket olika
med stämpeln när han mästare med den. Bland annat såldes
en på 1900-talet också Huskvarna maskiner i cykeln & reparerade
båda dessa slag. De alla äldsta smidesmaskiner jag minns
hade maskiner med lag om & namn som J. J. J. & sådana

frukon också i enklide hem bjöts nya eller som utvangerade
sömmevaremaskiner i enklare hem som stödjefull hjälp för
den husvetsvinnare som kunde sig till att spela sig åt sina
barn det hem ofta förut rykt förhand, med munde o puss för
var det inte så många för rehusbistad i fattiga hem, sådana
funns det då, var det viktigaste att det blev rykt "till vänter"
så inte slaggat för blev varit under sommarskan ville att
slaggat skulle passa någontunda o därvidlag kunde det
ibland skära sig när barnens munda ville att blämsing er
till fläckarna o pojkaras byxor skulle också nu mot
anklarna o ämnarna loggas upp. Så var det ofta munda min
skallid då ofta ej heller mitevalst till barnens kläder var
"den efter person" Jag minns, det var nog 1897 eller 98 då
den förutnämnde Marie Persson, här nämnd till, var vår
sommarskan o hon skulle nog vara en väldigt tjock o klumpig
vinterkappa på 1880 talet som var hade hängande. Det var
dröjfel av på den tiden bruket nog med långt till glansig
lugg på arigriden "Per Albrekt Mari" var nog när jag kom

En av mina, vi hade visst fått "ritte efter" i skolan som vi
stänga lämnade o det var skymning, senare än hon väntat
mig o slutet var hon arg på det styra otympliga maskinet
som fått ett arbete vilket inte var ett under på när man senare
färdigt släppte. Sen hade där förstås det hopträckta pluggen
mitt på stegget det klev en stund för sig själv annars
liksom en vid var vid i när jag kom in mitt i min
med: "Ja, där står du!" o så knäpade i minnen hon mig
ganska hårt med sin pinn. Jag minns
att jag blev utmattad över att det otympliga plugg
ganska fort blev inrett men så var det mig för blev en
ning. Där skedde minnet istället med mig när jag
var i skolan.

Det var en symmaskin som en gång var i skolan 1904 o en
knäpande agent: den var jag kom in o det var många här
som då gick till till bör av denna agent Carlsson lulle han
visst även sådana som inte hade några tankar att det skulle
eller för mig att använda en symmaskin o en del fick återgå
Det var något som jag aldrig alls inte gillade o han reparerade o gammal

dessa maskiner när sådant behöves. En ny maskin av den som
har sålde köpte de en jag minnades fel mellan 65-75 kr på
1890 talet o vid utskiftet, min fingermaskin 110 kr o Huskräme
något dämkring då.

Jag skulle ju haft en särskild avdelning för Familjen med
lemmarnas blods ämnen men som man var under försatt
har det inte varit möjligt för mig att de några bestämt
gränser, men yrkesömmen har jag försökt skilja ifrån
Men var upatlet det på 1890 talet om en ömmen har varit pluggen
att vara barn o delvis också att jag själv den en van ömmen
gjord det skillemålet har jag berättat till stas förut.

Det var mest kunnigt lund bygdens ömmen såväl som
som kunnigast ha hade ett arbete med ordentligt "kors pluggen"
var det betydligt, mycket värdes på 1890 talet o in över utskiftet
är blivit allgarns o. k. Industrigarn förut kunnat göra i många
finger som det blev ett arbete o miltigt tyg o som kom att
arbeta det stors sedgarnet som man där förut varit som
inbeg i bonallösare o lund det med vanligt allgarn som inbeg

mötesvärd till bättre klämnings eller bättre husstätt o
gjorde rätt becken till vändags åt både män och kvinnor
den hade ja undan på 1880-talet ja i dess början om man var ung
di slutet med sadmal eller halbylle fämskatt (sa fämskatt) eller
det simpla husstätt tyget till kvinnans vända klänning
o det var i stället för ena minn om man kunde da fick
att ryda de burlämnings ut de unga som de gifte sig
o det var di för många eller först klänning av krepetyg.
Med för undantag var minn ena klänningar i till kvinnans
motioner kunnade de industrigarn, jag minn både flerfärgat
grönt, beige o blått o vitt, så nog var jag välklädd alltid o
när den varit tyg till en ny klänning blev den först skol-
klädnad, men efter den sregliga inlämningen jag nämnde blev
den krepetyg i de som kom efter.

Jag önskar att jag haft tillig ång till några quappert ar skil-
ben som haft en skollid på 1880-talet o di undan för undan från
i tielst de skollid tydligare än vid kvinnans tal om hur det
var sig med skolbarnens klädes på landsbygd och gammal ära.

Jag minns jag vet ett sådant bort från 1880-talet från folk-
skolor i Thunne där både rurala landsbygdens o samhälls-
born var samlade, men har tämligen tydligt skinnat skillnaden
mellan dels rika o fattiga o dels mellan samhället o landsbygden.
Men jag vet knappast om jag försöker det, vad jag för mig
beträffar är kanske de eller äldre o de eller yngre varandra
närmast.

Thunne jag går så långt tillbaka i tiden som jag kan gå, in på
1800-talet så var man mycket gammal som man störde sig
både i Thunne o i andra m.m. o det mest också till klädernas
gär. Då var man störde sig både yngre o äldre o det kändes som
gammal. Det var mycket så man o mormor i samma inte
långt kunde se att varna sig de framtidens Thunne som
de alltså hade några på gång, så gjorde man som man kunde
på lyset. Fattigdomen de, o tänkte inte för är det var all-
deles mycket. Thunne kunde man inte se på arbetet man var
räddade hela tiden märks man på staden under arbetets gång
i mörket o fästades när man var framme med en staden o märks

på lades stickningen å nio till lampan. Hvar Tänd och fler
 den uppstuckad, den lifte alltid när den var högt hängsamt gam.
 Också de kvinnliga Hjärtarna skulle på 1800 talet alltid ha en
 stickning på gång. Ja till om den blev någon mindre lura i den
 dagliga arbetet då det inte kunde stå stilla sig i varstet eller vid
 spinnrock i som månsarbete. Jag vet en bondman som på
 1880 talet när det var stort kalas i gården i några heder fullt
 upp att göra ändå såg till att deras stickstumpen låg till hands
 på synliga i bänk. En gång en man som sig sig en tur ut i
 bänk skulle det synas hur flitiga hemsiga var det var en
 ära för henne och ett bevis för redning i flit i gården. Och en
 man så sade att de inte kunde hinner med någon stickning
 de fick hem välet. Om det också endast bli en enda gång
 eller bara enstaka så blev det ändå en stämpel till sist.
 Under min skoltid kunde ett par stumper till skolskjolens
 tredje eller fjärde år (i konfirmationsboken det visst) men
 de stickade i dem en högt stämpel, ett arbete som var
 något av det finkigaste i värdet och som just då på tog så lång tid

2 o m. stickmaskinernas tillkomst blev det också yrkesstick-
vår i omkring sekelstiftet framom det hundraåriga slumpe-
garnet som ju inte heller lampade sig på maskinstickning.
Det blev också allt fler som lät stickarkar ta hand om stick-
ningen. Men det drök ändå in i senaste tid stickets en del
del i hemmen, man drök mest av annat slag, men ännu på
30-40 år vidar såll många äldre husmanskvinnor i stickeri
i förfråda slumpe ut gäddarnas insänke på en liten gång
de kunde ju inte begått mer än maskinstickarkar o elenas
tid skulle ju ha något innehåll. På såll också min spinn
på gamla dagar här i vårt hem alltid med en stickslump
i händerna o det gällde att laga så att hm alltid hade gam
att sticka av, trots det någon gång väntades hm till vi
fick hem nytt. Det blev många för slumpe i lagen under
hemmets rika år 1920-40. Och nu är jag själv där o när jag
inte arbetar med just detta här tar jag gärna till stick
o gam o stickar slumpe o carta till min son o till sonen
frågade generationerna kunnat gjord på äldre dagar.

Sticksring i smidd som mål var ykes artikel var för
helt riktigt på kvinnans grän som sigg innde själsmåder.
Den hade befallde sig med i enger mig och den heller sluttar
och de kom ut i cecoriser fick de i bröjan är riktigt med sig
från kommet och lögär är stummen som måltes med claus
mumma. På bröden min makt med sig till Röringe 1903
helt klassen som kans mer riktigt med tanke släp i cecoriser
steggam i lögningen anfristades i närmast de gamla
brinner det som åtg sig sedan i bröden min stummen gamm
steggning i knappstegning i stegningarna.

Tosapig i jagat är en uppsättning tillmätta till
den steg och steg som s. o. s. inbrückte på den andra
område om det så gällde lik eller arbet så och när det
gällde smidd i sticksring. Det var ja jämnat ut sig en
helt det i senaste tid.

Men för en man ja min stummen i vantar i de steg som
mågon gång brinner stummen som för vantar steg på brinner
ben kan man ja helt glömt i i steg i är det mest slit i steg!"

Konfektion.

Årsgjort slag av plagg har man mig hunnat köpa färdigt redan
eftermiddagen 10 år tillbaka i tiden. Om man köpte som var så
ganska måste ha varit köpta i ströken, det var kläder tillika o ej
allt tillt hemmadytt det tiller jag minns då och då. Drömlermt.

Ännu plagg o delar därav köptes också redan då.

Om man köpte sin kappa färdig eller beställt om i mode-
affärer i Skump (Gungberg) vet jag inte men där hämtade
man på 1890 talet både vår- och sommar- o vinterkappa då så till kon-
fektion på de riknas. Där köptes också kappor åt mig när jag
blivit befriad från de sedan omnämnda. Om fröts som man kappor
som under 1905 alltså köptes också färdig en beige knäknäring klädes-
kappa som bestod 20 kr. Det säger mig om penningvärdet
på den tiden. Sedan ryddade jag under många år själv minna-
ytterplagg. 4 m cheviot av god kvalitet bestod under 1910
medlar 4-6 kr. dubbel brödd o därav knäknäring jag då ry mig
in i det fullt jämförbar med en spröddarvadd o med
samma underarbete för en brödd av 30 kr. så mig knäknäring

det ny och ny iakt i våra ny. Efter 1920 har jag dock inte nytt
annat än vändspjegg åt mig iakt i på märke än inte ens det.
Det blir en mest konfektion också i vårt hem några intäke
gång antas i Gerde Roslund som jag nämner i många år
sydde hem alla som blev kallad på bättre plogg åt både mig o min
dotter.

Välket som ansågs på framt för hädigbränt eller befallnings
arbete, kunnigt eller ykessaktat kan allt annat jag vet varit
på individuell inställning därtill. Den enkelt förstått kunde
mycket väl förstås att kunnigt plogg förklarar på att kan
vissa att det var så i enklare källa det börjar på samt men det
kunde också rent naturligt så att den brisne satte det hemar-
betade något i vilka för vår plogg sydde individuellt.

Allt har skiftat under årens lopp. Skall man nu dela upp folk
i socialgrupper kan man nog säga att i grupp I förklarar man ibland
eller som midskugga efter mitt i vald tyg. I grupp II är det van-
lande i i grupp III behövs man det färdigsydda som var
merst "fint" o merklart ut. Vändspjegg börjar färdiga.

Folk röst en liten tids bild av en familj här från 1850-talet till
till 1925 som visserligen inte helt varit oförändrad - i stora mått
givet men till sin huvudsakliga del har anpassning skett.
Det gäller en familj, hantverkare i husman & sina grannar till
när som på nr 24 Skump "gula rummet i huset grannar" i
mänga ar. Både makarna räddat från fattiga hem här från
H-Biscup i hem från en brötkam i Gröndy.

Ola Jansson född vid mitten av 1840-talet berättade en gång
något om sitt hem som låg nära intill H-Biscups fattighus i
Kamp och så det på rikens allmänning, allmänning, och av
de många i denna rikens som dess vid på 1850-talet. Ola hade
som liten pojke ofta varit inne hos fattighus-Lotta i det vittne-
det i rummet på hemmet när han fick se de många "granna
matta" som tiggat ihop vid sin bänk ute i gårdarna, hemma
var det fattigt Lotta ville gärna ha räkningar & en gång någon
kan sig med henne. När de kom till Ola Kärrens på Lerbäck var
den oförändrade bland grannarna också Olsas tre bröder Nils &
det blev Olsas släkt. I gården fanns det granna döttrar & på den tiden

naturligtvis stils brämat sig i gjort sig till en spektresis
i såsom kunnat ha en i stigar i riket med en dattig maskin
i byggde till, vilken försäkring. Ole Jansson sade att han aldrig
vill ha sitt mycket ställe som han fick den gången. Just så blev
i såsom fadern för att han mycket sig i stället och såg ut som.
Gisslar stils Jansson blev skickad i hem att med sin familj
besöka sig i ett hus längt bort i västra kanten av Kärby kyrkas gård
i som huset låg långt på en backe blev han allmänhetens för
"Backa-skickad".

Ole Jansson hade först i ett hus i H-Börsen om det var i smedens
kammare eller något annat en rumma där det jag inte, men i början
av 1880-talet hade han blivit måttlig att bygga en jordstuga
där byggde han sitt eget hem och där förblev han till sin död
då 1919. Det var ett hus av på den tiden ganska litet med en förstuga
i gärdet vid en ända och stämman för att rum som med en
gärdens sommarstuga och källare med och så i regel med
stämman. Det skulle det inte vara i men är det i stämman
om en stämman. Det inföll oss desto mer var glädjen i huset en

när det blivit bräddor, Träskens gånimer i riktiga i detta arliga
 rum där det ändå från början i till mkt 1908 m. 10 varit träsk-
 makarverksstad i mte var något gult. Först då hade det kommit
 till en enkel igg med verkstad. Men förhållan kom men
 in i stugor som först mte var var då det var en kammar vid
 ena sidan. Den stora uppbyggda delen av hus mndes förresten då
 som alltid hade den i gång i stude på beställning från de stora
 hus mndes till det finaste Träskens stude-ändstug. Där skulle
 också den delen som jag här skall berätta lite om ha plats
 för sin sammansatthet och en glädje i förhållan ma
 i omständighet och i anseendet var mte stugor varken hos husfalk
 den kunde den. Kammarer fick bli enklare rummet i stugor
 verkstaden för brinnerne i den låga stugan skulle den stugan flöta
 åt folk frambring i kistens stugor öppna stugor som er felat
 från Träskens verkstaden, och mte C. J. Tälge Träskens hjälpte
 man hinnerna. Det var i stugan handarbetade Träskens kan
 Tälge efter mte en alfrä som bryter i skog auktionerna
 i häng åndernas stugor riktigt handarbetade Träskens

Friska (aldrig träffat) i närheten som Friskmakare i närheten till
med friskes gjorda ämnen som underlag. Det jag skrev till
kan mig iaktas om ovidkommande men det är ju ändå ett exempel
på en beaktansvärd familj och en helhetsbild. Den rimmade
som nästan slutade när den började och blev lämnad som jag
författat, Bror Olsson var dotter i detta hem och en som blev
folkoperatör, så var det en anledning att vara nära. Belägen
med att ha i denna familj, eller som kommer jag väldigt fram
där jag är. Det fanns en stor kunchoppad dotter i detta hem
särskilt i begäret men kroppsligt vackert. Den föddes 1883
med en vänlighet för den källes som värd framåt i ord och
hem fram under till upp i Tjärna. Men det var inte alls
den skattens kist av skrifter, jag som mycket lite nästan
flera på sjukhus, men även riddade, där den var i 6-7 års al-
der tog sjukhuset mig fast och låg som i en lång tid på sjuk-
hus med 32 djupa sår på kroppen och dessa bestående dels direkt
från de på munsklarna och dels på ryggen med ett
mycket som följde. Benet blev opererat och det var ett stort
59.

Till och tillfälligt så var han handskydd och fick på
men som mig ändå glad i förhoppning fullt på energi så
länge det fanns minsta rest av kraft kvar eller ändå till omkring
1920 då hans kraft också ut.

Han hade sin muskelpåhållning som jag också
1908 (kan ha något tidigare) - fick fort många kramar från honom
som inte kunde eller på andra anspråk, han kunde mycket god blick
på muskler i person men också med nål och maskin i pås-
jäm är det en gåta han kunde att räkna till muskelkraften att
mycket arbete gick genom hans händer till kramarnas belä-
genhet. Jag vill som exempel bara nämna att när jag skulle
han på mer än 1904 upplade honom ej endast min utstyrsel, klämnings-
byxor o. lång ett underligt med vid mycket hårt bråda-
garnning utan också samma i för andra barn på månen.
Samma så o. det var klämmor då som förde mycket arbete
till med lång ständigt brage med hårt ett pås, lång hjäl som
skulle munda vid golvet, ha skoring o. hjälkants man var ju då
på en gång enklare i kärn liksom ständigt brage med ryggrad.

Tyget en rätt gles i sin som då var det vanligaste. Ligger man
 or därtill somt handskar i en rit som markant redar i de mitten
 av april så kan man en brimlig bekräftande på landsbyggen en
 1904. Ett man så bände sig framman i den vassan en ja spänkom-
 ligt man det gjorde mig också påharna i sin vatten brotyr i
 stäppar och beak. Men nu åter till skilda.

En likt underrättning också den de på Mjeldmo i använde litigt
 dess minuter. En fler också agent för skolen i Hålin. En upp-
 rader i ganska en skola i mycket av det som mycke hade
 också material till inbörst efter personligen inbörst från
 mycket annat Bålen också genom henne från d. M. även jag
 var ofta hemmet i Bålen både tyger i annat B. på skola avrätta
 kinnelundar i byggnader med det i flammament och det
 var nästan hela den Ola Jeps när en sin sandning anlät
 i skola delas ut då det var en mycket gästfrihet hem.

Skilda steg på aldrig hoppet en en för bättring i skola ja efter
 av det som hiller människor i komes upp. Först när man den
 byggde hoppet rikts i Bålen och de skola ut. Man kan ha

ändå en liten gnutta av hopp kvar i när hem. Det lät beröende av
goda sammar & gummars östland i minde. Länge var orkede länga minen
till om gamla för eller ibland sig själv. Harkade hem sig just vid en
en. Likare sagt när hem för flera än rider laget på lundast på under-
rättning. In uppländare av den då nya folkhemmen, att det kunde
vara en möjlighet till förbättring gummens operation. Denne
tanke blev så förhållande hos henne att hon ville varning. Till
Turks ville bli indragen på Lunds lundast & man måste gå efter för
hemmen. Urkunde & det blev också så det var viss 1924 möjligen
-25. Fallet om såg vät för hopplost men hon gav sig inte utan
säkare måste göra någon ansats. Ingen vet något, kanske on-
dast en viss bedömning men under denna operation släpptes
utsläddas några viss låga & hömd sluta jag denna smär-
ska. Lennas skildring, som jag så för kalla det i denna och så
hela denna långa beskrivning av skildringens sammansättning, nog
mycket länge ~~en~~ är vidrändigt, men det går väl att
galler ut det onödiga om det nu går att tyda min brä-
förlä i varden efter innehållet & inte efter omförlä

När jag sett igenom det jag här skrivit mer om sammarsken
finner jag att man lätt kan få den uppfattningen att de som
regul kom från den folkgrypp som kan räknas som mindre
landbrukare, husmän & hantverkare. Men så var det dock inte
alltid. För Friberg som jag kan räkna som en av de främsta i
orten på sin tid, före och under riksdagsåret kom ju från ett mycket
fattigt skäddarhem, men kom till skolan i samma läge-
het. Ätligt blev Clara Svensson en ryktbar till prerten Wolmer
i bild i och en av de främsta gårdarna i Solbaga socken här nära
intill Elm blev jag än mer kan naturligtvis lämna en hel del
som en märke om vi över 80 år gammal. Vid det kunde också en
och annan kunde peka på att jag som sammarsken hade varit
en helt fast döpn, det hade varit med rang ett gån. Det var
någ i första hand luter att frambringa något mer var något
med som drev i det blev efter vad jag tycker mig finna i
mer ett sekel, från 1860-talet då kyrkans direktor kom ut och
o man även på lands bygder ville följa med det väckande
sammarskegärhet i så främst det till 1950-talet eller åtminstone

måna intäk. I vidare är han så dlet för kontor och många yghu
speltats upp i fabriks arbete, kontor och inte minst hem-
sinnad och i ett ny kläder. Vår dagars mode betonas vil
knappast någon beständ lästid, det räcker gott med yghu-
rklans kurser i hemämnad.

Frigade man för en plikt i folkskolans och klassen och
han skulle bli blev vänt oftast just simningska. Skulle
man nu friga en plikt i motsvarande grupp av plikt i
grundskolan skulle vänt kanske lika ofta bli kärpi-
sörka.

Men ingen tänker nog på att man där har samma av Turm
tröd som byter samman 1860 o 1960 talit dominierande
kvinnliga yghu. På 1850-60 talit var dlet brudisen. Träta-
rken - stugor - påbinderken som förberedde de viktiga
detaljerna i kvinnadräkten, arbetade, hemmen i såväl kvin-
nans friga som skulle utföra underlig för dlet "olä" som
hörde till hushållsdräkten i som de så omsorgfullt hushållsdräkt
land därifrån och där har vi mellan de som just som mer och mer.